

היכן נמצאת חולית, מיהם התימונים החדשים

ומי האיש שיהלך על החבל מעל גיא-בן-היננו

ואברהם חלימה, נחתונה מיפשטית. אברהם מזרחי, פקיד כבית-המישפט העליון, נשא את ציפי ביטון, מזכירתם של עורכי-הדין אברהם ברך דוגל, עדי קידנר, שימעון פרנקו וגרי פלר.

כל מי שנקלע ללישכתו התל-אביבית של משה שחל הופתע מהאווירה העליזה ששררה שם, ומגשיה-אוכל שגראו בסביבה. הסיבה לכך הוצבה מאוחר יותר, כשהכל החמנו לעלות למעלה למסיבת-הפתחה שצרכה רחל, מזכירתו של שחל, לכבוד העובדים. בדרך זו ציינה את פרידתה מהתפקיד.

מינויים חדשים בצמרת צה"ל: דובר-צה"ל, אסרם לי סיד, יסיים את תפקידו בחודש אוגוסט, והשמועות אומרות שגם לשבועון הצבאי במחנה ימונה עורך חדש, קצין בדרגת סגן אלוף.

כיום הראשון, יום הפורים בתל-אביב, נראו שר-החינוך והתרכות יצחק נבון ורעייתו אוסיריה כשהם מטיילים ברחובות תל-אביב. השניים — במיוחד אוסיריה, בחליפת-עוד יקרקה-צמודה — עוררה סקרנות בקרב החוגגים המחופשים, שמילאו את הרחובות.

השר עזר וייצמן התארח ביום השלישי במרכז היי

משורת המכובדים שישנה בשררה הראשונה. הוא נכח בכינוס, אך ישב בין "עמד", בשורות האחרונות.

העיתונאי אילון שחורי, שישב בין העיתונאים שסיקרו את כינוס מיפלתג-העבודה, היה צמוד במשך כל האירוע למכ"שיירדיו. היו שסברו ששחורי מאוין ליומנייה-החדשות, עקב הבעתו הדרוכה כל פעם כששם אוניות לאונויו. אלא ששחורי האוין למוסיקה קלאסית, כשיניצח אסרם נצר על השירה כציבור כאלום. אחר-כך, כשהחלה הנאמת, עבר שחורי למוסיקה קלה יותר.

מצברוחו של שחורי היה מרומם במיוחד, מפני שבאותו היום בדיוק חגג שנה לנישואיו עם עדי.

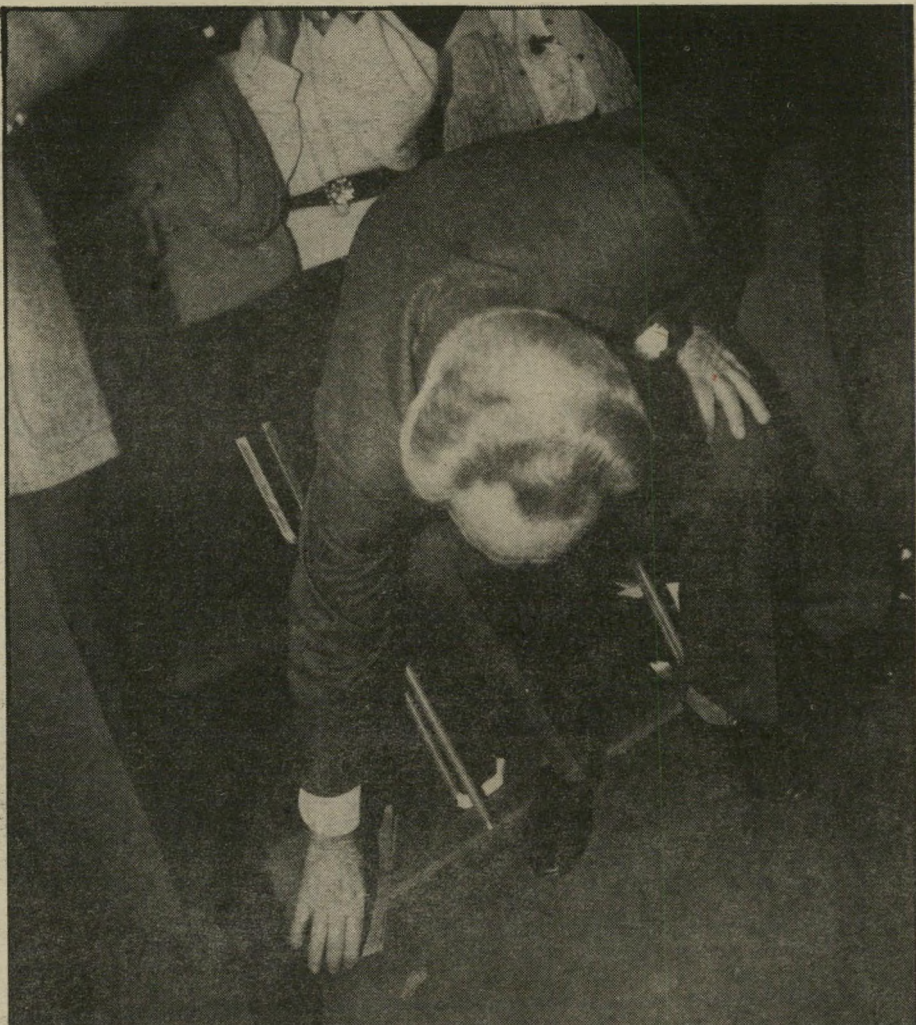
עורכת דבר חנה זמר ניכרה נכתב, שכתב רשימה מידירה על אירוע שהיה קשור כפינחס לבון, או מזכ"ל-יה"ס תדרות. הכתב היה כה חרוץ, עד שכתב את התרשמותיו לפני האירוע. אלא מה — האירוע לא התקיים. השכוע התפרסם בכמה עיתונים שרפי איתן נחקר על ידי ועדת-הבירור. היריעה לוותה אף בתמונה. אלא שאיתן לא נחקר באותו היום.

אריאל שרון, שרה-העשייה-המיסחר, הפתיע השבוע

כליל מוצאי הכחירות של 1981 (או לא נבחר פרס לראשות-הממשלה, והליכוד ניצח). לחש: "פלאגיאט".

במהלך הכינוס הודיע עזר זי ברעם באופן דרמטי: "תינוקת חדשה נולדה לחיים רמון". וזכה לפרץ מחיאות-הכא — שימעון פרס... "יש ראל (רוליק) פלג, ראשי לישכת-העיתונות הממשלתית, שהתפרסם כשאמר דברים דומים

אחד הנואמים הרבים בכינוס של מיפלתג-העבודה הוצג

נתמס בעדשת המצלמה כשהוא מתכופף באורח תמוה, דקה לפני שעלה על בימת הנואמים, בעת כינוס 3000 צעירי ועידת מיפלתג העבודה ומוזמנים אחרים. שר החוץ ומנהיג המיפלגה נחן לעבר תיק שהיה מונח לרגליו, פישפש בתוכו ושלף ממנו את הנייר המתאים.

כמזכיר חולית. "איפה זה חר לית?" התעניין שימעון פרס בשורת-המכובדים. "לא ידעו" השיב יצחק רבין, ושאל את יצחק נבון, שישב לצידו. אין לי מושג" איכזב גם שר-החינוך. גם מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, לא ידע להשיב, ושאל את שרה-קליטה יעקב צור שישב לצידו. "אין לי מושג" השיב גם צור, צור, אגב, הוא איש-התק"ם. שאליו שייד הקרינוך חולית. היחיד שהציל את המצב היה מולה בהן — הוא ידע. אם כך, איפה נמצאת באמת חולית? בפיתחת-שלום. בגבול ישראלי-מצריים.

כוכב אחר-הצהריים בכינוס מיפלתג-העבודה היה מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר, ש"אומנם האריך והאריך בנאומו, אך קצר חיוכים בקרב הקהל. למשל, כשנכנסו עולים מאת-יופיה לאולם בגני-התערוכה, העיר קיסר שמוצאו תימני, מעל הבימה: "הנה נכנסו כעת אחינו האתיופיים, המכונים התימנים החדשים".

השר גר יעקובי נערך

שימעון פרס בנאומו בכינוס ב"מונח "אמינות". פרס שב אל מיי"לה זו ונדרפות לה באורח כפיתי ממש.

טומי שטיינר, צעיר הנואמים ביום החמישי בכינוס מיפלתג-העבודה, פתח את דבריו במילים: "אדוני ראשיה-הממשלה הבא — שימעון פרס... יש ראל (רוליק) פלג, ראשי לישכת-העיתונות הממשלתית, שהתפרסם כשאמר דברים דומים

הלשונות הרעות הגדירו את כינוס מיפלתג-העבודה ביום החמישי, "כנס-עידוד לשימח עזר פרס". ואכן, מזמן לא זכה פרס בשפע מחמאות, לחיצות ידיים ומחיאות-כפיים כפי שזכה באותו יום. בתום הכינוס התבטא חתן-השימחה, כשכולו מחוייך: "אני יוצא מהכנס הזה באווירה של אופטימיות, של אמון".

קשה היה שלא להבחין בתדירות הרבה שבה השתמש

עזר וייצמן וכמה מעמיתיו (שימעון פרס, משה שחל, יעקב העובד מעל הבימה, בעת הכינוס). לעומת כמה מהם, ששרו בהתלהבות, היממה וייצמן במבוכה. מאוחר יותר הסביר: "רבים נולדו כאן עם השיר הזה. אני, כנראה, אמות מבלי לדעת אותו".

בהירה ברדגו דוברת סיעת-המעורר בכנסת. מצאה שהאיש מיספר 1 של סיעתה נאם. ברדגו החיננית עסקה בשיוף ציפורניה. מכיוון שהנאום התמשך — התמשכה גם מלאכת השיוף.

הודיע-רכי של בית-ברל. וייצמן לא החמיא בדבריו למשה ארנס, שהחליפו בתפקידו כי ממשילה. כשר אחראי על המיגור הערכי. בשעתו סירב וייצמן ל-התעמת עם ארנס באותו פורום, וארנס הופיע אז לבדו. השכוע המשיך וייצמן לנהל עימו חש-בנות.

הופעתו של וייצמן משכה קהל רב, ובכללו ראשי-מועצות ונכבדים אחרים. כלטה בקהל רות דלון, שהביעה עניין רב בנאמו. דלון היא גם גיטתו של וייצמן, אחותה של ראומה, אשתו.

וייצמן כל-כך תלהב ממיספר הבאים לשמוע אותו וממעמדם, עד שנטל את רשות-